

இந்தவகையில் குழந்தையின் கவனம் பற்றிய ஒரு கரிசனையிடான கல்வியை குழந்தைக்கு எவ்வாறு புகட்ட வேண்டும் என்பதை கட்டாரை மலம் ஆராய முற்படுகின்றோம்.

பொதுவாக இன்று குழந்தைக்கான கல்வி புகட்டலில் பெற்றோரும், கற்பிப்போரும் கடைப்பிடிக்கும் அடிப்படை என்ன எனப் பார்ப்போம்.

1) மலம் பெயர்த்த நாட்களில் உள்ள மொழித் தொரியாத பெற்றோருக்கும், குழந்தைக்கும் இடையில் ஒரு தொடர்பு பாலமாக தமிழைப் பயன்படுத்தல்.

2) விடுதலைப்புலி ஆதரவுப் பாடசாலையில் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தை நியாயப்படுத்த, தமிழிற்கு பங்காற்றுகிறோம் என்பதைக் கிறிக்கொண்டு புகட்டுகின்றனர்.

3) மொழித் தெரிந்த, தெரியாத பெற்றோர்கள் ஊரில் உள்ள தமது பெற்றோருடன், உறவினருடன் தொடர்புகொள்ள.

4) நாட்டுக்கு திரும்பிச் செல்ல, என நினைக்கும் ஒரு கணிசமான பகுதியினர்.

இன்று உலகில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான மொழிகளில் தமிழும் ஒன்று. தமிழ் உலகில் அதிகமாக பேசும் மொழிக் கட்டத்தினருள் முதல் 20வது இடத்தினுள் உள்ளது. இருந்த போதும் தமிழ் இன்று சமீகத்தின் வாழ்வைத் தீர்மானிக்கும் ஒரு தனிமனித பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்விற்கு பங்களிக்க முடியாத நிலை உள்ளது. அதவேளை தமிழ் புகழ்க்கணிப்பும் இன்னும் ஒரு அம்சமாகும்.

புலம் பெயர்ந்த நாங்கள் இங்கு தமிழை எமக்கிடையில் பரிமாறுவது கட்ட அந்த நாட்டு மொழி எந்தளவிற்கு தெரிகிறது என்பதுடன் தொடர்புடைய விடயமாகியுள்ளது. அப்படி உள்ள போது குழந்தைக்கு தமிழ் கற்பிப்பது என்பது கடினமாக உள்ளது. அதுவும் குழந்தை இந்த மண்ணில் பிறந்து இந்த நாட்டு மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளும் போது அக்குழந்தை தமிழைக் கற்கும் தவேை அற்றதாகிறது.

மொழி என்பது ஒரு மக்கள் கட்டத்ததுடன் தொடர்பு கொள்ள மட்டுமே இருந்து போது, இன்று உலகில் பொருள் தேடும் விடயத்ததுடன் தொடர்புடையதாகவும், சீரழிந்தும் உள்ளது. குழந்தைக்கு அந்தத் தவேை இங்குள்ள மொழியால் தீர்க்கப்படும் பட்சத்தில் ஏன் தமிழ் மொழி தவேை என்பது குழந்தையின் நிலையாகிவிடும். தமிழ் மொழி என்பது ஏன் தவேை? என்ற கேள்வியை எழுப்பாத, அதை கற்கை நெறிக்குள் உள்ளாக காத தமிழ் கல்வி என்பது வரையறுக்கப்பட்ட எல்லையுடன் முடிவிற்கு வரும்.

எம்மைப் பொறுத்தவரையிலும் சரி, குழந்தையைப் பொறுத்த வரையிலும் சரி ஏன் தமிழ் கல்வி தவேை என்று கேட்பின் அது ஒரே ஒரு அடிப்படை விடயத்தை மட்டும் சார்ந்துள்ளது. அது நாம் இங்கு இரண்டாந்தரப் பிரஜை என்பதால் மட்டுமேயாகும். நாம் கற்புப் பர்களாக இருப்பது, மின்னாம் உலகத்தவர்களாக இருப்பது, வறிய நாட்டு மக்களாக இருப்பது என்ற ஒரே ஒரு அடிப்படை மட்டுமே தமிழ் கற்கக் கோருகிறது. அதாவது நான்

யார்? எனது சொந்த அடிப்படை என்ன? நாம் ஏன் இங்கு வந்தோம்? ஏன் மனனம் உலக நாட்கள் வறுமையில் உள்ளது? நிறுவனம் என்னால் என்ன? என்ற களேவிகளில் இருந்தே தமிழ் கற்கும் தவேவை எழுகிறது.

நாம் இங்கு இரண்டாம் தரப் பிரஜையாக, வணைப்பாடப் பிரஜையாக உள்ளோம். எம்மீ தான நிற, இன, அகதி என்ற போர்வையில் ஒரு தாக்குதலை எல்லாத் துறையிலும் சந்திக்கின்றோம். அதை சாதாரண மனித சிவற்பாடுகளில் இருந்து விரிவாகப் பார்ப்போம்.

நாம் இந்த மக்கள் கட்டித்தரும் ஒரு மனிதனாக அடையாளப் படுத்து முடியாத நிலை மட்டுமே எமது சொந்த அடையாளத்தை தடுவதைக் கிறது. அந்த சொந்த அடையாளம் என்பது தமிழை வறுமனே தெரிந்து கொள்வதனால் மட்டும் தீர்த்து விடுவதில்லை. தமிழை நான் ஏன் கற்க வேண்டும் என்ற களேவியை, குழந்தைக்குப் புகட்டும் போது பெற்றோர் கற்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர்.

அநேகமாக 99வீ தமான பெற்றோர் உலகில் என்ன நடக்கிறது என்பதைத் தெரியாத ஓரே சினிய நிலையில் உள்ளனர். சோறு, அதன் கறியைப் பற்றியும், உடுப்பைப் பற்றியும், மலிவு விலைப் பட்டியலைப் பற்றியும், ... என எண்ணற்ற விடயத்தை உப்புச் சப்பினி கதகைக்கும் பெற்றோர் உலகில் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றி தெரியாது உள்ளனர்.

தமக்கு எதிராக இந்த நாடுகளில் உருவாக்கிவரும் சட்டங்கள், புதிய ஓடுக்கு முறைகளைப் பற்றியும் தெரியாது உள்ளனர். இந்த நிலையில் தான் குழந்தைகள் ஏன் தமிழ் கற்க வேண்டும் என்ற களேவியை அவர்கள் முன் கடைக்க வேண்டி உள்ளது. இந்த

6 / 14

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 13 April 2004 13:12 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:50

தெரிந்தும், தெரியாத வகையில் அந்தப் பாடல்களை தெரிந்து கொள்கின்றனர்.

இங்கு ஒரு குழந்தை, ஒரு பாடலை, கதையை ரசிக்கின்றது, விரும்புகின்றது என்பது தமிழை கற்க விரும்புகிறது என்று யாரும் கருதி முயற்சி எடுப்பின் அது ஒரு பொய்ப் படமாகவோ அது இருக்கும்.

புலிகளின் பாடல் அவர்களின் ஆதரவாளர்களின் குழந்தைகள் பல மடிகளில் பாட்கின்றனர், புலி மாமா பற்றி கதை எழுதுகின்றனர். இது அதன் அர்த்தத்தை முழுமையாகப் புரிந்து சொன்னார்களா? என ஆராயின் சினிமாப் பாடல் போல் மாறிவிடுகிறது.

ஆர்வம், விரும்பு என்பது வேவ்வேறோ நோக்கத்தைக் கொண்டது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ் மீதான ஆர்வம் என்பது அதை ஏன் கற்க வேண்டும் என்ற ஓரே விடையில் மட்டுமே ஏற்பட முடியும். இந்த விவாதத்தில் பாப்பா பாரதி சார்பாக கலந்து கொண்ட மாவை நித்தி குறிப்பிடும் போது தனக்கு ஏன் அந்த ஆர்வம் ஏற்பட்டது என்றால் எனது சூய அடையாளத்தை தடேவதில் இருந்து. அதாவது நான் யார்? என்ற கேள்வியில் இருந்து என்கின்றார்.

இது மிகச் சரியானதாகும். அவர் இந்தக் கேள்வி மீதான அடிப்படையான தமிழ் கல்வியை வளர்க்க முன் வந்ததாகும். ஆனால் இது அக் குழந்தைகளுக்கு உண்டா? அல்லது

8 / 14

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 13 April 2004 13:12 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:50

மணிக் கணக்காக பொலீஸ் நிலையத்தில் தங்கும் போது அல்லது அலக்கழியும் போது ஏன் எனக் கேட்கிறது. கடகைக் கண்ணாடியில் காணும் எல்லாப் பொருட்களையும் வாங்கித் தரக்கோருகின்றது. சிறுவர் உழைப்பதைத் தொலகை காட்சியில் காணும் குழந்தை ஏன் வலையைச் செய்ய வேண்டும், ஏன் உணவு இல்லை,..... எனக் கேட்கிறது.

நாம் ஏன் இலங்கைக்குப் போக முடியாது, ஏன் இலங்கையில் சண்டை, ஏன் சாகிறார்கள் எனக் கேட்கிறது.

பணக்கார நாட்டில் வீட்டுக்கு வீடு கார் உள்ள போது, ஏன் அங்கே மாட்டு வண்டி சலுகிறது, கார் ஏன் அங்கில்லை என்கிறது.

ஏன் நான் கறும்பு, ஏன் அவர்கள் வள்ளை, ஏன் அவர்களையப் போல் நான் இல்லை, ஏன் நான் கறும்பு அவர்களுடன் இணைந்து சூறுசூறுப்பாக விளையாடக் கூடாது, ஏன் நாளாந்த வாழ்கையில் உங்கள் குழந்தையின் களேவிகள் பலவாகின்றன. நாட்டுக்கு நாடு இது பல கோணத்திலும் சில வேறுபாட்டாலும், இதற்கான விடைகள் பெற்றோருக்கே தெரியாத நிலையிலும் பலர் காணப்படுகின்றனர். ஏன் எனின் பெற்றோருக்குத் தமிழ் ஏன் கற்க வேண்டும் என்ற களேவிக் குழந்தைத் தெரியாத சமீபக் காரணமாகும்.

என்ன கல்வி கற்பிப்பது என்பதைப் பிள்ளையின் உளவியல் களேவியில் இருந்து ஆராய்வது அவசியமாகும். பிள்ளை எதை மூரண்பாடாகக் காண்கின்றதோ, எதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாது சூனியமாக இருக்கின்றதோ அதன் மீதான கதை, பாடல்கள் தான் பிள்ளைகளின் ஆர்வத்தைத் தூண்டும். அறிவைப் புகட்டுவது என்பது எம் சமூகத்தில் பூலப்படவது என்பது இன்னும் மொரூபுறமான விடயமாகிறது.

உதாரணமாக அண்மகை காலங்களில் குழந்தை உழைப்புப் பற்றி பல பாடசாலைகளில் கற்றுப் பட்டது. தொலைக்காட்சி காட்டின முதல் பலவழிகளில் புகட்டியது. ஆனால் இந்த வழிகள் ஒரு பக்கமானவை. ஒரு கர்மயான சமீக ஆய்வின் அதன் முற்பக்கத்தைக் கற்றும் பொது குழந்தை அதை நோக்கி ஆர்வத்தைத் துண்டுகிறது. அப்போது எல்லா சராசரிக் குழந்தையை விட அறிவியல் ரீதியல் முன்னணிக் குவருகிறது. இது தான் அறிவியல் ரீதியில் குழந்தைக்குப் புகட்டும் கல்வியாகும்.

மனிதன் கருங்கில் இருந்து தோன்றினான் என்ற சயெத்தியை ஒரு தொலைக்காட்சி சயெத்தி ஊடாக தமிழில் புகட்டும் போது அது வழக்கமான சலிப்புடனுவதற்குப் பதில் அதன் மீ தான் முரண்பாட்டை இனங்காட்ட வேண்டும். இந்த குழந்தையின் பற்றோர் தாம் கற்கும் போது நிராகரிக் கப்பட்டதை, மதப்பிரிவுகள் நிராகரித்ததையும், அவர்கள் முன்பு இதற்கு எதிராக சயெத்த அழிவுகளையும் இனங்காட்ட வேண்டும். இது அக் குழந்தைக்கு புதிய விடயமாக தமிழ் கற்கும் அறிவதைத் துண்டுகிறது.

புமி உருண்டை என்று சொல்லும் ஒரு கதையைத் தயாரிக்கும் போது அதை மறுத்தவர்கள் சயெத்த அட்டகாசத்தை ஒரு சிறு கதையாக நடித்த பபி கற்றலாம். அந்த உண்மை மீ தான் வன்முறையையும் இனங்காட்டவது என்பது குழந்தைக்கு புதிய விடயமாகும். இந்த சமீக அமைப்பால் கொடுக்கப்படாத விடயம் இயல்பில் குழந்தை அதன் மீது ஆர்வமாகிறது. அதைத் தடுத்த தொடங்குகிறது.

அமெரிக் காவகை கண்டு பிடித்த கதையைப் பற்றி கற்றும் போது அல்லது அவுஸ்ரேலியா உருவான வள்ளையர் கதையைக் கற்றும் போது, இலங்கையைக் கைப்பற்றிய பிரிட்டிஸாரைப் பற்றி கற்றும் போது, தமிழ் மக்கள் மீது நிகழ்ந்த சிங்களபரேனவாத ஆக்கிரமிப்பைப் பற்றி கற்றும் போது அங்கு இருந்த எதிர்ப்புக் கம் பற்றிய கற்றும்

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 13 April 2004 13:12 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:50

குழந்தைக்குத் தெரியாத ஒரு புதிய புதிர் விடயமாகும். அப்போது குழந்தை அதை ஆராய முற்படுகிறது. இதுதான் அறிவியல். இது பெற்றோரையும் அறிவியல் ரீதியில் உயர்த்தும்.

உதாரணமாக நாம் குழந்தையாக இருந்து போது எமது பெற்றோர்கள், எமது ஆசிரியர்களால் கதைகள் கற்றப்பட்டன. அதில் ஒரு சிலவற்றை எடுப்பின் கருபக்தி பற்றி ஏகலவன், துரோணர்; கதை புகழ் பெற்றது. இந்தக் கதையை எமது குழந்தைக்கு எமது ஊர் கதையாக கற்றும் போது அதுபற்றிய பல களேவிகளை நாம் கேட்பது அவசியமாகும். ஏன் ஏகலவன் தன் விரலை வட்டினான், ஏன் துரோணர் வட்டக் கோரினார். அதன் சமீக முரண்பாடு என்ன? ஏன் ஒரு வேடன் விலவித்தையை கற்கக் கட்டாது? அன்றிருந்த சமீக அவலத்தை நீதிக் கதையாக இணைப்பது இன்று அவசியமா? இவ்வாறான களேவிகள் அக்குழந்தையின் அறிவை உயர்த்துகின்றதுடன் பெற்றோரின் அறிவையும் உயர்த்துகின்றது.

நந்தனார் கதையை அபிக்கடி கோவில்களில் கேட்டுள்ளோம். நந்தனார் தில்லையில் யோதியில் (நெருப்பில்) கலந்தார் என்கின்றது கதை. யார் நெருப்பு வதைத் தார், ஏன் நெருப்பு வதைத் தார்? அந்தச் சமீக ஏற்றத் தாழ்வு தான் என்ன? ஏன் நந்தனார் கோவிலுக்குப் போகக் கட்டாது? என்ற களேவி அறிவை விழிப்புற வைக்கும் இது எமது சிறுகதை இதனை விழிப்புணர்வு மிக்க சிறுகதையாக நாம் மாற்ற வேண்டும்.

இப்படி நிறையவே கற்ற முடியும் நாம் கேட்டவர்கள், கேட்காதவர்களை விட குழந்தை கேட்கப் போவது, கேட்பது அதிகமானது. ஏன்? என்ற களேவி அதிகமாக எழுகின்றது. ஏனேனில் எங்களையிட அடுத்த தலைமுறை முன்னேறியே இருக்கும்.

பிள்ளை இந்த சமீகத்தில் எதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாது உள்ளதோ அதை முன்வைப்பது பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் அதிக ஆர்வத்தை தருகிறது. இது

தமிழில் நடக்கும் போது அது மலேமும் ஆர்வத்தை தமிழின் பக்கம் துண்டும்.

நாம் இங்கு இரண்டாந்தரப் பிரஜையாக நடத்தப்படுவதைப் புரிந்து கொள்வதும், அதைப் பிள்ளைக்கு புரிய வைப்பதும், அதைத் தமிழ் மலம் சாதிக்க முற்படவேண்டும். அது, இயல்பில் தமிழ் என்ற சொந்த அடையாளத்தை நோக்கி தடேதலாக அமையும்.

இரண்டாந்தர பிரஜை என்பதைச் சொல்லாத நிலையில் கழந்தை அதைத் தெரிந்து கொள்ளாத நிலையில் அக்கழந்தை வளர்ந்து வரும் போது இயல்பில் அதை அடையாளங் காண்கின்றது. இப்பபிக் காண்கின்ற போது சொந்த அடையாளத்தின் மீதான தெளிவு இல்லாதது இருப்பதென்பது அக்கழந்தை இயல்பில் சமீக நிலையில் இருந்து விலகிய ஒரு வன்முறைக்கும் பலாக, லும்பன்களாக மாறுவர். ஏன் எனில் ஓடக்கூமுறை என்ற கோரமுகம் இந்த சமீகம் மீது வறொப்பை கொடுக்கின்றது. அதேநேரம் பெற்றோர் இதை மறுக்கும் போது அல்லது சொந்த அடையாளத்தை தொலதத்து நிற்கும் போது கழந்தை பெற்றோரிடம் இருந்து விலகிவிடுகிறது.

அக்கழந்தை இச்சமீகத்தில் இருந்து விலகி வன்முறையைத் தீர்வாக முன்வைக்கிறது. சமீகப் பார்வை அற்ற இப்போக்கு மீள முடியாத மக்களுக்கு எதிரான, அரசுக்கு எதிரான ஒரு வடிவமாக மாறுகிறது. இதற்கு பிரான்ஸ், அமெரிக்கா, ஜேர்மன், என பலநாடுகளில் உள்ள வெளிநாட்டுக் கழந்தைகள் எடுத்துக் காட்டாக உள்ளனர். பெற்றோர் அடங்கிப் போன அரசு ஊழியர்களாக இருக்க கழந்தைகள் வன்முறை கொண்டோராக எல்லாவற்றையும் எதிர்க்கும் அடுத்த எல்லையில் உள்ளனர்.

ஒரு கழந்தையின் சமீகப் பற்று என்பது சூய அடையாளத்துடன் கட்டிய தடேதல் என்பதுதான். நான் என இரண்டாந்தரப் பிரஜையாக நடத்துப்படுகின்றனே என்ற களேவிக் கு விடை அளிக்கின்றது அந்த சமீகக் கண்டு பிடிப்பு ஊடாக இரண்டாந்தரப்

பிரஜை என்பதை இல்லாதது ஒழிக்க ஒரு மாற்று வழியைக் காண்கின்றது. நான் இரண்டாந் தரப் பிரஜை என்பதை இனம் கண்டு கொள்ள தமிழ் தெரிவதன் ஊடாக தமது சூய அடையாளத் தைத் தடுதல் என்பது இலகுவாகிறது.

இந்நிலையில் சிலர் இதையும் சில வழமையான சில செய்திகளையும் சேர்த்து கொடுக்கலாம் என்ற கருத்து உண்டு. அப்படிப் பார்த்தால் சினிமாப் பாடலையும் கட்ட சேர்க்கலாம். ஒரு விடயத்தைச் சேர்க்கும் போது ஏன் எதற்கு என்ற களேவி முக்கியமானது. ஒரு செய்தி சிலல்லும் பொது அது எதைச் சாதிக்கிறது என்பது முக்கியம். ஒரு பாடல் ஒரு கதை வறும் புலம் பலல்ல. அதைக் கொடுக்கும் போது சமீகத்தில் குழந்தை கற்றுக் கொள்ள, தெரியாத ஒரு புதிய விடயத்தை அறிந்து கொள்ள என பல துறைகளை உள்ளடக்கி இருக்க வேண்டும்.

தமிழ் சினிமாப் பாடல் போல, குப்பை தமிழ் வளியீட்டு போல சம்பந்தம் இல்லாத வார்த்தைப் பிரயோகங்களதைத் தவிர்ப்பது அவசியம். ஏதோ ஒன்றைச் சொல்லும் போது அது அக்குழந்தைக்கு அறிவையும், தமிழ் கல்வியையும் இணைத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

எனது சூய கடமை என்ன? நான் யார்? என்ற களேவியை உள்ளடக்கிய, ஏன் தமிழைக் கற்க வேண்டும் என்ற தெளிவைப் புகட்டக் கூடிய வகையில் தமிழ் கல்வி புகட்டப்படுவது இன்று அவசரமான எம்முன் உள்ள பணியாகும். அது இல்லாத வரகைக், அது வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைக்குள் அதன் உயிர் வாழ்வு முடிந்து விடும் என்பதைக் கவனத்தில் எடுப்பது மிக அவசியம். இறுதியாக நாம் உங்கள் முன் விளங்கப் படுத்திய விடயத்தை ஒரு தத்துவமாக அல்லது இது தவேை இல்லை என்று பொதுவாகக் கூறும் தலமைறுகைக் சிலவற்றைக் கூறுவது அவசியமாகிறது.

இந்த நுற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அல்லது எமக்கு முந்திய தலமைமுறையின் கல்வியை எடுப்பின் அது ஐரோப்பாவாக இருந்தாலும் சரி எம் நாடாக இருந்தாலும் சரி அங்கு கல்வி என்பது மதம் சார்ந்ததாகவே இருந்தது. இதனை எதிர்த்து அக்காலத்தில் ஆய்வாளர்கள் போராடிய அதே நேரம் விஞ்ஞானக் கல்வியை புகுத்த முனைந்தனர். அப்போது பலர் அதனை எதிர்த்தனர். சிலர் அதையும், இதையும் சரேக்கக் கோரினர். ஆனால் இறுதியில் முழுக முழுக கால ஓட்டத்தில் விஞ்ஞானக் கல்வி புகுத்தப்பட்டது. இன்று இந்தக் கல்விக்கு சமீக விஞ்ஞானக் கல்வியைப் புகுத்தும் போது இந்தத் தலமைமுறை அதே பாணியில் எதிர்க்கின்றது. ஆனால் அடுத்து தலமைமுறைக்கு, சமீக விஞ்ஞானத்தைத் தமது கல்வியாக புகுத்தாவிட்டால் மனித இனமே வாழ முடியாது அழியும்.

எப்படியும் விஞ்ஞானம் இன்றி இன்று வாழ முடியாது ஆகவே நாம் அதனை எம் சிறுவர்களுக்கு இன்றே புகுத்துவது உடனடிப் பணி என்பதைச் சீனத் தலமைமுறை கல்வியுடன் ஒப்பீட்டுப் புரிந்து கொள்வது அவசியம். நாம் சொல்லும் ஒவ்வொரு சொல்லும் மனிதனை சிந்திக்கும் வகையில் சொல்லப்பட வேண்டும் என்பது அடிப்படை. இதைப் புரிந்து கொள்வது பெற்றோரினதும், கற்பிப்பவர்களினதும் உடனடித் தேவையாக உள்ளது. இக்கட்டுரை தொடர்பான விமர்சனத்தையும் கருத்துக்களையும் நான் வரவழைக்கிறேன்.

மேலும் இது போன்ற பல சமீக விடயங்களை உள்ளடக்கிய, அதாவது வர்க்கம், சாதியம், பண்ணியம், தேசியம், நிறம், மதம், பண்பாடு, கலாச்சாரம், இசை, சுற்றுச்சூழல் என பல நூறு தமிழ்க் கட்டுரைகளைக் கீழ் உள்ள இணையத்தில் பார்க்கமுடியும்.